

6) Det albanske resolutionsforslag (jfr. ovenfor under I, pkt. 1) blev herefter bragt til afstemning og vedtaget med stemmetalene 76-35-17. (Res 2758 (XXVI)).

For stemte de samme 61 lande, herunder de fem nordiske lande, som havde stemt imod det amerikanske forslag om delafstemning — bortset fra Niger, der stemte imod — samt Belgien, Botswana, Ghana, Iran, Israel, Italien, Laos, Mexico, Portugal, Singapore, Togo, Trinidad og Tobago, Tunesien, Tyrkiet og Østrig.

Imod stemte de samme lande, der havde stemt for det forudgående forslag, bortset fra Bahrein, Columbia, Fiji, Grækenland, Jamaica, Jordan, Libanon, Luxembourg, Mauritius, Panama, Spanien og Thailand, der alle afstod, samt Ghana, Laos, Mexico, Singapore og Trinidad og Tobago, der alle som ovenfor nævnt stemte for. Argentina, Barbados, Cypern, Indonesien og Qatar afstod som under den forudgående afstemning.

Umiddelbart inden den ovenfor under 6) omtalte afstemning fik Formosa ordet og erklærede, at Republikken Kina havde besluttet ikke at tage yderligere del i denne generalforsamlings forhandlinger. Man ville fortsat sammen med ligesindene regeringer kæmpe for de idealer, som FN var grundlagt på, og som generalforsamlingen nu havde forrådt. Formosa havde tiltro til, at den sag, man havde kæmpet for i mere end et kvart århundrede, til slut ville vinde sejr. Formosas delegation forlod herefter generalforsamlingsalen.

Som de eneste af FN's 131 medlemslande var Maldiverne og Oman ikke til stede under afstemningerne.

I bilag 31 er optrykt en oversigt over stemmeafgivningen ved de ovenfor nævnte afstemninger.

Folkerepublikkens delegation under ledelse af viceudenrigsminister Chiao Kuanhua deltog første gang i 26. generalforsamlings forhandlinger den 15. november 1971.

Proklamering af FN-dagen som international helligdag.

(Dagsordenens punkt 94).

Barbados, Burundi, Cambodia, Cypern, Grækenland, Guyana, Jugoslavien, Liberia,

Mauritius, Philippinerne, Swaziland og Zambia forelagde den 6. december 1971 et resolutionsforslag, hvori generalforsamlingen erklærer, at den 24. oktober, FN-dagen, skal være en international helligdag, og anbefaler, at den højtideligholdes som en offentlig fridag af alle FN's medlemslande.

Ved forslaget introduktion fremhævede Zambia, at den nuværende form for højtideligholdelse af FN-dagen, som har sin baggrund i en på 3. generalforsamling vedtaget resolution, måtte anses for utilstrækkelig og ikke i overensstemmelse med verdensorganisationens betydningsfulde status.

Sovjetunionen støttede selve tanken om at styrke højtideligholdelsen af FN-dagen, men understregede samtidig, at det måtte være op til hvert enkelt land at fastlægge, hvilke dage der skal være offentlige fridage, og hvorledes FN-dagen skal fejres.

Holland var modstander af forslaget, idet FN's arbejde henimod økonomisk og social udvikling ikke blev fremmet ved at indføre endnu en feriedag, men tværtimod alene kunne lykkes ved en intensiv arbejdsindsats både i udviklingslandene og i de industrialiserede lande. Resolutionsforslaget blev vedtaget med 63 stemmer for, 6 imod, medens 32 lande afstod. For stemte en lang række latinamerikanske og afro-asisitiske lande samt Finland, medens Ecuador, Holland, Luxembourg, New Zealand, Saudi Arabien, og USA stemte imod. Vestlige lande, herunder Danmark, Norge og Sverige afstod. (Res. 2782 (XXVI)).

Videnskabelig fredsforskning.

(Dagsordenens punkt 95).

I. Indledning.

Under generaldebatten på 23. og 24. samling foreslog den belgiske udenrigsminister under henvisning til de fremskridt, der var opnået på fredsforskningens område i en række lande, at generalsekretæren skulle overveje mulighederne for en samordning af disse aktiviteter, idet det samtidig blev understreget, at FN ikke burde begrænse sig til at behandle konflikter alene, når de var overstået.

Med udgangspunkt i dette forslag og ud fra den opfattelse at fredsforskning kan yde